

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ"

"מראי מקומות"

(כז:): **אין שחיטה לעוף מה"ת**, ועי' צל"ח למה לא הקשה מברייתא דלעיל דמפורש ששחיטת עוף מה"ת.

עוד כמה מ"מ בענין זה: מש"כ רש"י דאי אין שחיטה לעוף מה"ת דין נבלת עוף טהור הוי באופן שהרגו לא דרך סימניו, עי' קה"י סי' י' מה שדקדק מדברי התוס' לקמן כח. ד"ה תיהני.

עי' פלתי כז' ב' שלמ"ד אין שחיטה לעוף מה"ת כל זמן שמפרכס אסור, ועי' אחיעזר ח"ב ז' ט', ובקה"י הנ"ל.

ואי אמרת אין שחיטה לעוף מה"ת וכו' ליבעי כיסוי, עי' מל"מ תרומות ז' א' מה שהוכיח מסוגיין לגבי ספיקו בכהן טמא שאכל תרומה טמאה מדרבנן, ועי' חי' הגר"ח שעח'.

רש"י ד"ה מאן פי' שהכוונה על הברייתא לעיל כז: שהנוחרו או עוקרו פטור מן הכיסוי, ובמהרש"א הקשה שהיה לו לומר דהכוונה על המשנה בזבחים שהמולק עוף בסכין מטמא בגדים בבית הבליעה, ועי' שיטמ"ק גור אריה וחת"ס, ועל קושיית תוד"ה רבי עי' צל"ח וראש יוסף.

נשמטה הגרגרת וכו' פסולה, בדין שמוטת הגרגרת עי' רש"י לעיל י' שהיא טריפה, ועי' ט. תוד"ה כולהו מה שהביא בשם הבה"ג לפרש דזהו פסול עיקור, ועי' שו"ת הרשב"א ג' שסג' וכן בתורת הבית בית שני סו"ש ראשון מה שפירש בדבריו, ועי' בית הלוי ח"ב סי' כ' ובאמרי משה ב' כח', ועי' שערי יושר ש"ב יט' מה שתמהו על דברי הרשב"א שכתב דברי בה"ג גם לשי' ר"א בר אהבה.

שחט את הוושט ונמצאת גרגרת שמוטה וכו', עי' חת"ס לעילי. מה שחשבן קושיית הגמ' לדעת בה"ג ולדעת רש"י, ועי' שב שמעתתא ש"ה פרק ה-ו מה שהקשה ותי', ועי' שערי יושר ש"ב יט'.

עי' פלתי כא' ב' מה שהקשה לדעת רב אדא בר אהבה שאין שחיטה לעוף אלא בוושט, ועי' רעק"א יו"ד כא' א' מה שיישב בארוכה, וע"ע חזו"א ג' כח'.

דהוא בר אווזא וכו', ועי' רש"י דהחשש היה משום פסיקת הקנה או נקיבת הוושט ולא משום דרוסה, ועי' תוד"ה אתא, ובהכרח דברי רש"י עי' תפארת יעקב וראש יוסף, ומה שהקשו עליו התוס' עי' בר"ן מה שתי', ובמה שהקשו על שי' ריב"א שהביאו עי' מהרש"א.

ע"ב

חכים יוסף ברי בטריפות כרבי יוחנן, עי' רש"י, וע"ע בית הלוי ח"ב יח' ב' ואור שמח שחיטה ג' יג'.

הואיל וצולוהו כולו כאחד, ועי' בראשונים מה שהביאו מהראב"ד שכל זה לא מהני אלא לצלייה ולא לבישול, והם פליגי עליה, עי' רמב"ן ועי' רא"ש, וע"ע שי' הבה"ג ומה שדנו הב"י והב"ח בדבריו בסו"ב, וע"ע פרי מגדים שם שפ"ד ס"ק ג'.

בעי רב ירמיה וכו', עי' פרש"י דלא שמע רב ירמיה את מימרתו של רב חסדא וכו', ועי' תפארת יעקב.

מחצה כרוב, יש לעיין אי דין זה הוא כדין 'רובו ככולו' שמעשה הנעשה ברובו נידון כאילו נעשה בכולו וה"ה במחצתו, או שדין המחצה מהני כאילו היה רובו אבל אין דנים כאילו במציאות הוא רוב, עי' בה"ל ח"ב יא' ו', אבני נזר יו"ד י' ו' דבר אברהם ח"א ב' ה', אבן האזל סוכה ה' טז', ושרידי אש ח"ב ו' ג', ועי' קובץ הערות לט' ד'.

תוד"ה לפי, מה שהוכיחו מכאן שאפשר לצמצם בידי אדם, עי' מלא הרועים שדחה ראיתם, וע"ע שו"ת רעק"א קמא קסז' בשולי המכתב.

חלקו לשניים וכו', עי' גליון הש"ס וכן הקשה התיו"ט שם במשנה, עי"ש תוס' רעק"א, ועי' חזו"א יו"ד קיב' ט-י.

אמר רב פפא תרי רובי בחד מנא ליכא, עי' חת"ס שנתקשה בבאור התי' ועי' שרידי אש ח"ב ו' ג'.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.